

Yeşil VADİ

Kültür – Sanat - Edebiyat

Şebnem TAN

Emine ÇAKIR

HAYATIMIN ŞARKISI

Bir şarkı düşünüyorum içinde tutku olan ve hayattan kaçıp, huzura yönlendiren. Derdime derman bulan, anılarımı canlandıran, kuş gibi uçuran. Bu öyle bir şarkı ki çılgık atan bir şehrin müziği. Dinleyince umut veren, umutsuzluğu yenen. Beklediğimi, aradığımı bulduğum bir şarkı. İçinde hüznün, hasret bulunan değil de huzur olan. Beni tekrar hayata bağlayıp sevinç çılgınlıkları attıran. Bağırıp, çağırıp eşlik etmemi isteyen. İşte bu şarkı içimdeki benliğim, düşüncem.

Şebnem BOSTAN DEĞİL Mİ?

Hayatının parçasından,
Kıymetlin gidince,
İnsan ne kadar yalnız kalıyor,
Değil mi?

Dünyanın güneşi,
Sobanın ateşi,
Kırların yeşertesi,
Evin prensesi,
Olmayınca, olmuyor,
Değil mi?

Korkuyorum,
Gecenin ayazından,
Dağın kurdundan,
Evin yalnızlığından.
Korkmasan da, korkulur,
Değil mi?

Şeyma BOSTAN
SEVGİYLE

Uyandığımda sabah olmasına rağmen hava henüz tam olarak aydınlanmamıştı. Dışarıya baktığımda her yer pamuk şeker gibi olmuştu. Sabırsızlıkla dışarıya çıkmayı beklerken okul vakti geldi. Giderken kar topu savaşı yaptık. Ben aşağı iner inmez arkadaşlarım kafam kadar kar topunu bir attı... Aman Allah'ım...Bacağıma hafiften ıslandı ama bu daha eğlenceli günün başlangıcıydı. Biz kar yağdığına neler neler yapmıyoruz ki... Kar yağınca hemen bir benzin bidonu kesip içine de bir minder atıp, haydi! En bayır nereyse oraya...

Biz tarlalardan, yollardan, bayırlardan anlayacağımız yokuş nere ise biz oradayız. Biz hep yoldan kayardık ama yeni bir tarla keşfettik. Tarlada bir de tümsek var, tümsekten kaymak bizim için eğlenceli bir tutku.

Bir de buna başka bir bakış açısından baktığımızda düşme, yaralanma gibi olaylar oluyor. Tabi biz bunlara dikkat ediyoruz. Bizim çalının içine girme, yoldan aşağıya yuvarlanma olaylarımız bile oldu yine de bunlar bizim için bir zevk meselesi...

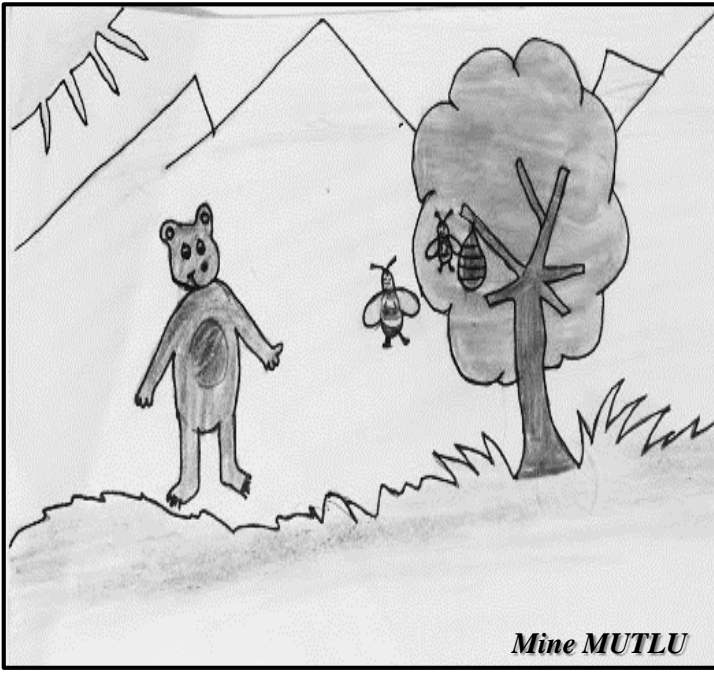
Bir de tren yapıyoruz tren dediğim; arka arkaya dizilip birbirimizin ayaklarını sıkıca tutup beraber kaymayı diyorum. En eğlenceli bölümü de bu ya...Bazen tren yaptığımızda aşağıya doğru kayarken takılıp yuvarlanıyoruz. Buna da ağlayacağımız yere aksine gülüyoruz. Zaten gülmek, eğlenmek için kayıyoruz çünkü seviyoruz.

Hani bir roman var ya, "İnsan ne ile yaşar?" işte bunun cevabı da burada ya... Mutluluk ve sevgiyle...

Hümeyra ÇAKIR
UÇAN HALI

Babam yine halı satıyordu. Ben de babama yardım ediyordum. Babam bana "Halıları düzelt." demişti. Halıları düzeltirken, bir tanesinin hareket ettiğini fark ettim. Bunu görünce şaşırıp kaldım. Çok heyecanlandım ve elim titreye titreye o halıyı diğerlerinin arasından aldım, yere serdim. Dokununca hareket etmesi durdu. Ben de üzerine oturdum. Birden kımıldadı ve havaya kalktı. Beni gökyüzüne kadar çıkardı.

Bulutların üzerinde dolaşmak hem heyecanlı hem de ürkütücüydü. Sonra beni yere indirdi. Bilmediğim bir köye gelmiştik. Yürümeye başladım, önüme bakmadan yürüyordum. Ne olduğunu anlamadan bir kuyunun içine düşüverdim. Bağırardım ama nafiye duyan olmadı. Neyse ki bu yaşadıklarımın hepsi rüyaymış ama ben çok korktum.

Mine MUTLU

Mine MUTLU **ARI VE AYI**

Dağın eteğinde çok güzel bir ormanda bir arı çiçekten çiçeğe konarken karşısına bir ayı çıkmış. Arı kaçmaya başlamış.

Ayı: Nereye kaçıyorsun hemen? Ben senin için geldim.
Arı: Neden? Yoksa balımdan mı alacaksın?
Ayı: Hayır ben sana nasıl bal yaptığını soracaktım.
Arı gülmeye başlayıp “Sen bal mı yapacaksın” demiş.
Ayı: Evet ne oldu ki? Demiş çok rahat bir tavırla.
Arı: Ama sen bal yapamazsın.
Ayı: Neden ben yapamam.
Arı: Çünkü sen bir ayısın ben ise bir arıyım benim özelliğim bal yapmak.
Ayı boynunu büküp oradan ayrılacakken arı “Çok mu canın bal çekti” demiş.
Ayı biraz utanarak” Evet, biraz bana verebilir misin?” deyince arının da boynu bükülmüş.
Arı: Sana veremem çünkü ben artık pek bal yapamıyorum.
Ayı: Neden? Sen bir arısın.
Arı: Buralarda hiç çiçek yok ben çiçeklerden bal yaparım.
Ayı biraz düşündükten sonra “Ben bir yer biliyorum, orada bolca çiçek var” demiş.
Arı: Hemen bana o yeri göster ben de ikimize bal yapayım.
Ayı: Olur, götürürüm.
Ayı ve Arı böylece iyi arkadaş olmuşlar ve arkadaşlıkları ömür boyu sürmüştü.

Hasret SARIKAYA **SEVGİLİ GÜNCEM**

19.09.2017/Ankara

Sabahın yedisinde okula hazırlanmak için kalktım. Dışarıya baktığımda sanki bahar gelmiş, güneş açmış, çiçekler, böcekler birbirleriyle oyun oynuyor. Hiç sonbahar gibi değildi.

Hemen pencereyi açıp dışarıdaki nefis kokuyu içime çektim. Annem kendi elleriyle bana kahvaltı hazırlamıştı. İnsanın annesinin olması çok güzel. Sanki hayatın boyunca ona yaslanıyorsun birden gidince birileri seni suyla uyandırmış gibi silkeleniyor insan. Hayatın sınavlarından biriside bu. Diyeceğim şu ki; Hiçbir zaman kimseye güvenmemeye çalışmak lazım. Sadece son nefesine, hedefine kadar çok çalışmalı.

Annemin hazırladığı kahvaltıyı yapıp, üzerimi değiştirdim. Ders programındaki kitapları çantama koyduktan sonra servise binip okula gittim. Bugün okulun ilk günüydü, sekizinci sınıfa geçtim. Okulun ilk günü derken aslında benim ilk günüm. İlk gün okula gitmedim.

Biraz da mevsimlerde bahsedeyim. Her bir mevsimin kendine özgü özellikleri vardır. İlk bahardan başlayayım. Benim için bir gün uyandığında perdeyi hafiften araladığın an heyecanı, mutluluğu hissediyorsan ilkbahar gelmiştir. Sevginin en güzel yaşandığı mevsim ilkbahardır.

Yaz ise en çok çocukların hoşlandığı mevsimdir. Meyvelerin tadını en güzel aldığımız ve mutfaktaki yeteneklerimizin uyandığı mevsimdir. Belki de kendimizde hiç görmediğimiz özellikleri görürüz yaz bize ayna olur.

Sonbahar geldi. Yaprakların sarardığı, ruhun melodisinin uyandığı mevsim. Ve kış kapımızda kartopu maceralarının gelip geçtiği mevsim.

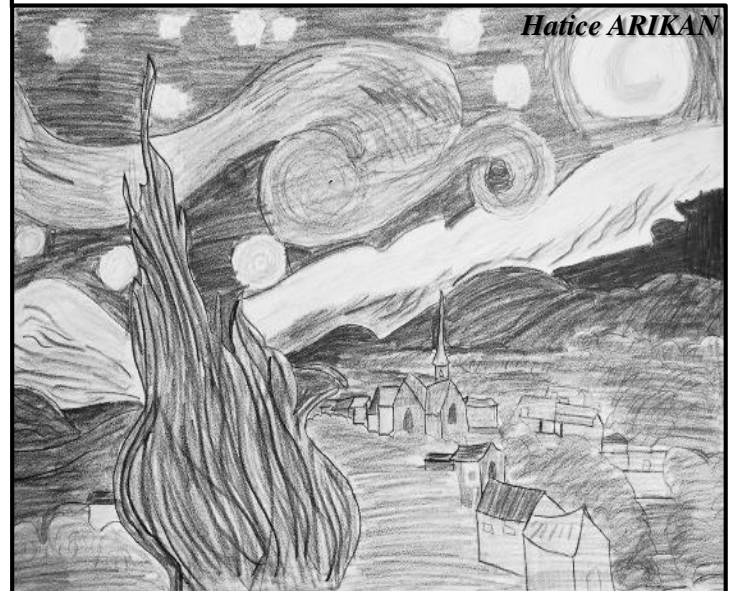
Mevsimler farkında olmadan bizi yıpratır. Aklı başında olursak, herkes görevini bilirse, sorumluluk sahibi olursa mevsimlerin yükü az da olsa hafifler.

Erkan HORAT **DUY SESİMİ**

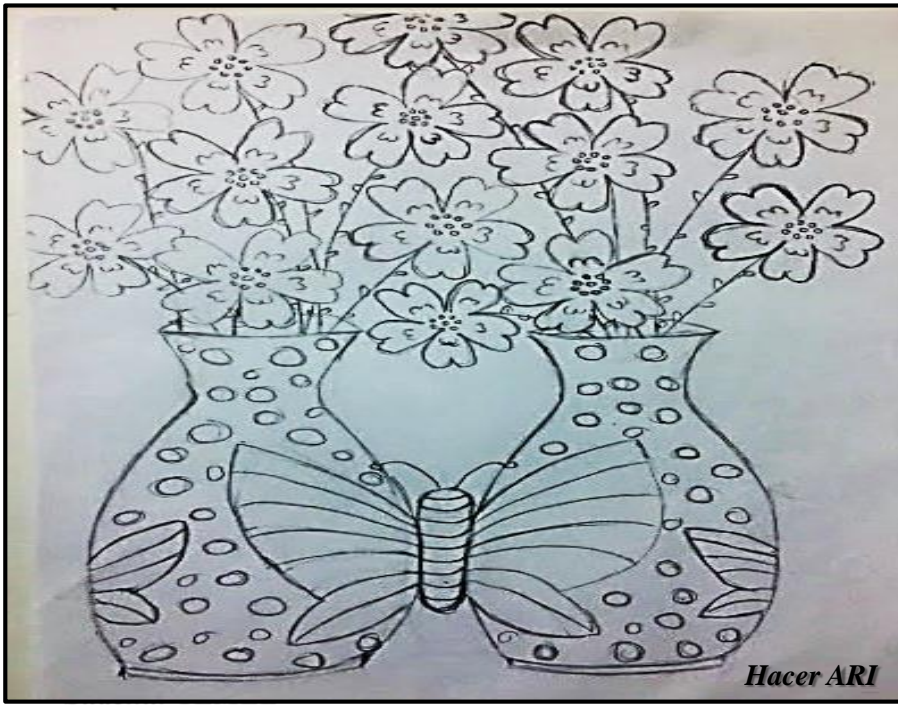
Uğruna canımı verdiğim vatan,
Duy sesimi, duy çığlığımı.
Duy sana haykıran şu çocuğu!
Duy da sana ne kadar önem verdiğimizi anla.

Senin bir karış toprağına,
Canımız, kanımız feda
Duy mermi sesini, duy!
Duy senin için akan oluk oluk kan sesini.

Senin namusun için savaştan millet,
Duy sesini, anla sana duyulan sevgiyi.
Duy senin uğruna oğlunu kaybeden anayı,
Duy vatan sağ olsun diyen babayı.

Hatice ARIKAN

Şebnur BOSTAN BİLECEKSİN

Bir bakmışsın huzurlu bir dünyanın içindesin. Bir bakmışsın huzursuz, tatsız bir dünyanın içindesin. Bazı şeyleri kafaya takmaya gerek yok çünkü mutluluk yoksa takılıp kalmanın bir anlamı yok. Bu dünya mutlu bir hatıra vermediyse sana eyvallah deyip geçmeyi bileceksin.

Bitmesini istediğin şeyleri hayatından silmeyi bileceksin. Bileceksin çünkü onların yanında durmaya ne vaktin var ne de takatın. Bileceksin ki arkalarından ağlamayacaksın.

Ayakta dik durmayı bileceksin. Dipsiz kuyuya düşersen ne yapacağını, hayatın engebeli dağlarını geçip düz yola, hayatının baharına yeniden başlamayı bileceksin...

Sudenur TEMEL AYDINLIK YOL

Atatürk biz gençlere inkılaplarını miras bırakmıştır. Peki biz Atatürk'ün fikirlerini rehber olarak kullanmayı başarabiliyor muyuz?

Bizden cumhuriyeti korumamızı, kültürümüze sahip çıkmamızı, ülkemizi geliştirmemizi istiyordu. Çalışkan bir gençlik istiyordu. Bence kısmen de olsa yapmaya çalışıyoruz fakat yeterli değil. Atatürk gençliğinde eline geçen iki kuruştan biri ile kitap almış. Yeterince örnek almayı başarabilseydik ülkemizde okuma oranı bu kadar düşük olmazdı.

Geçmişe bakarsak ninelerimiz ve dedelerimiz çok çalışkan insanlarmış. Biz yeni nesil yeterince çalışkan değiliz. Biraz daha azimle daha çalışkan olursak bize bıraktığı mirasa sahip çıkmış oluruz. Atatürk'ün bir sözünde de söylediği gibi "Çalışmadan, yorulmadan, öğrenmeden rahat yaşama yollarını aramayı alışkanlık haline getirmiş milletler; evvela haysiyetlerini sonra hürriyetlerini daha sonra da istiklallerini kaybetmeye mahkumdurlar." Yani çalışkan bir gençlik olmazsak mirasımıza sahip çıkamayız. Bu yüzden Atatürk'ün bizlere açtığı aydınlık yolu izlemeli azimle çalışmalıyız.

Belki geçmişteki vatandaşlarımız kadar çalışkan değiliz fakat vatan sevgisi bu topraklardan hiç gitmedi. Aynı coşku ile seviyoruz. Ne zaman bir tehdit olsa içimizdeki Atatürk'ler uyanıyor. Bizler yeter ki Hacı Bektaş Veli'nin dediği gibi "Bir olalım, iri olalım, diri olalım" işte o zaman aydınlık yolumuzun önünde engel olamaz.

Sena GÜLDİKEN AŞKIN GÖZYAŞLARI

Aşkın gözyaşları damla damla düşerken yüreğime,
Gözlerin gözlerime, kalbin kalbime değdiğinde,
Aşk, ruhunu koparıp sardıysa bir kere,
Çıkar mı?
O kalpten bir daha,
Ayrılır mı?

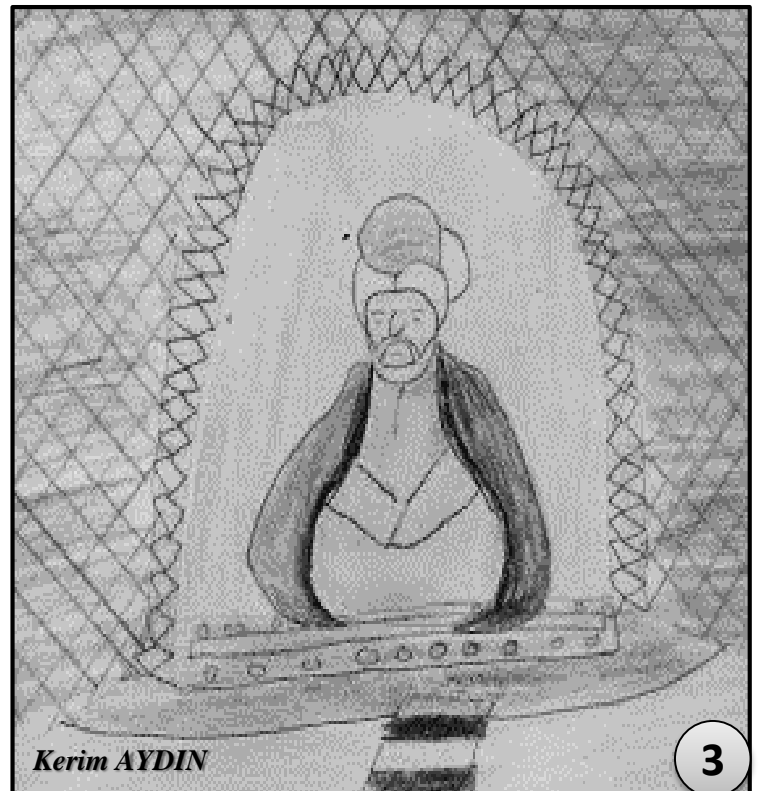
Aşkın kokusu tüterken yüreğimde,
Kanatsız bir kuş gibiyim,
Seni görmediğimde,
İçindeki bulut yağmur olup,
Toprağa düşmedikçe,
Çıkar mı?
O kalpten bir daha,
Ayrılır mı?

Şehnaz TAN HAZİNEMİZ

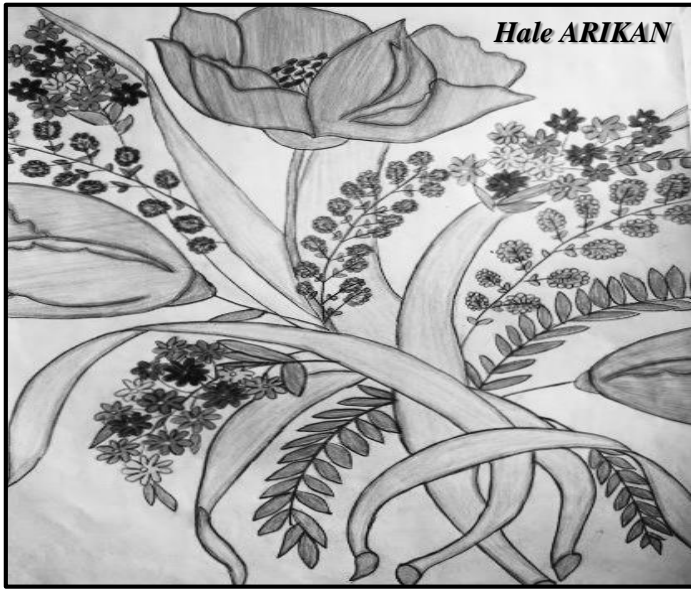
Öğretmendir bize dünyayı tanıtan,
Sevgi dolu, melek gibi yüreğinden.
Merhamet dolu o güzel kalbinden,
Işık saçan etkiler bizi en derinden.

Başöğretmenin izinden giden,
Bizi aydınlatırken tükenen,
Yine de bizi çok seven,
Azimle öğreten.

Her nesil onların eseridir.
Bizlerin en değerleri hazineleridir.
Saygımızı en çok hak edenlerdir,
Bizi eğiten öğretmenlerimiz.

Kerim AYDIN

Hale ARIKAN

Sibel GÜLDİKEN İŞTE TÜRK MİLLETİ

Ne Mehmetçikler gitti uğruna. Ne analar gözyaşı döktü oğullarına, kızlarına. Yeri geldi kendi de gitti o şanlı savaşa. Yine de feda olsun dedi destanlar yazdıran o toprağa. Biz bu savaşlarla temelimizi attık. Biz bu savaşlarla kurduk cumhuriyeti. Madem ki o kadar insanın kanı yerde, kazanılan o toprak senin en kıymetli hazinedir. Madem ki o kadar asker, o göklerde yükselen bayrak için yerde işte o zaman kendini düşünmeyeceksin. Kaçmayı değil önlerinde siperde durmayı bileceksin. Çünkü sen Türk milletsin. Çünkü sen korkusuz bir milletsin. Çünkü muhtaç olduğun kudret, damarındaki asil kanda mevcut. Artık analar ağlamayacak. Çünkü düşman Türkiye'ye saldırı yapmayı bırak yanından bile geçemeyecek. Biz yeni nesil sınıksız sarıldığımız millete, vatana, toprağa el sürdurmeyeceğiz. Sürdurmeyeceğiz ki hadlerini bilsinler. Öyle değil mi? Türk milleti!

İrem ALTAY ACILAR

Atılsa da tokatlar,
Çekilse de acılar,
Yansa da sobalar,
Dinmek bilmiyor acılar.

Gitse de yolcular,
Üzülse de insanlar,
Bitse de takvimler,
Dinmek bilmiyor acılar.

Okunsa da mektuplar,
Tükense de anılar,
Bitse de yollar,
Dinmek bilmiyor acılar.

Semra GÜLDİKEN & Ekrem HORAT KIŞLACIK'TA ÇEYREK ASIR

Eğitim hayatımız boyunca Kışlacık İlk ve Ortaokuldaydık ve yakında mezun olacağız. Bizlerle beraber hep burada olan birisi daha vardı. Okulumuzda hizmetli olarak çalışan Recep ÖZDEMİR. Mezun olmadan önce yıllardır bize hizmet eden Recep Özdemir'i daha yakından tanımak istedik. Ekrem HORAT ile beraber Recep ÖZDEMİR ile görüşüp sohbet ettik. Aklımızda olan merak ettiğimiz soruları yönelttik bunları sizler ile paylaşmak isteriz. Recep ÖZDEMİR ile sözleştiğimiz gibi öğretmenler odasında buluştuk.

Semra GÜLDİKEN: Merhaba, öncelikle sizi tanımak isteriz. Bize kısaca kendinizden bahseder misiniz?

R.Ö: 1972 Doğumluyum. Kışlacık'ta yaşıyorum. Evli ve 2 çocuk babasıyım. Kışlacık İlk ve Ortaokulunda hizmetli olarak çalışıyorum.

E.H: Öğrenim hayatınız bu okulda mı geçti?

R.Ö: Evet, bu okulun eski sisteminde ilköğretim mezunuyum.

S.G: Peki aileniz?

R.Ö: Eşimle eski okulda birlikte okuduk ama çocuklarım bu okulda öğrenim hayatını sürdürdü.

E.H: O zamanlar okul kaç kişiydi?

R.Ö: Neredeyse 200 öğrenci vardı.

S.G: Ne zaman bu okulda çalışmaya başladınız?

R.Ö: Yeni okul kurulduğundan beri buradayım. 23 yaşında çalışmaya başladım. 1996 yılında.

E.H: Okulda günümüze kadar ne gibi değişiklikler oldu?

R.Ö: Yemekhane kuruldu daha sonra spor salonu faaliyete geçti. Kütüphane ve bilgisayar odası açıldı.

S.G: Önceden kaç çalışan vardı?

R.Ö: 2 çalışan vardı.

E.H: Siz hep buradaydınız kaç müdür gördünüz?

R.Ö: Dört müdür gördüm ve bir sürü öğretmen.

S.G: Hala burada olmaktan mutlu musunuz?

R.Ö: Evet, imkansızlıklardan dolayı bu işe yöneldim ama seveceğim yapıyorum. Evim burada ve ben burada büyüdüm. İş yerimin evime yakın olması üstelik böyle güzel bir yerde olması güzel. Çocuklara yemek dağıtmaktan hoşlanıyorum çünkü karınlarını doyurmak beni mutlu ediyor.

E.H: Azalan öğrenci sayısından dolayı okulun kapanma riski var bu konuda ne düşünüyorsunuz? R.Ö: Böyle bir şey olursa üzülürüm ama yapacak bir şey yok.

S.G: Okul kapanırsa siz ne yapacaksınız?

R.Ö: Eski işime dönerim. Hayvancılıkla uğraşmaya devam ederim ancak kapanmasını istemem.

E.H: Bu okuldan mezun olan öğrenciler ile ilgili bilginiz var mı? Görüşüyor musunuz?

R.Ö: Elbette, büyüdüler mezun oldular hatta şu an çocukları bu okulda eğitim görenler var. Güzel meslek edinenler var. Öğretmen, polis ve hemşire olanlar var. Diliyorum sizler de güzel meslekler edirsiniz.

S.G: İyi dileklerinizi için teşekkür ederiz ve bizi kırmayıp bu röportajı yapmamızı sağladığınız için.

E.H: Teşekkür ederiz, umarım okul kapanmaz ve siz hep burada olursunuz.

İMTİYAZ SAHİBİ

Ayhan HANÇER

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Elif YILDIZ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

İbrahim YAŞI

GÖRSEL DANIŞMAN

Elif YILDIZ

YAYIN KURULU

Nur YÜKSEL

Açelya YILDIZ

OKUL ADRES TELEFON

KIŞLACIK İLKÖĞRETİM KURUMLARI

KIŞLACIK KÖYÜ Çubuk/ANKARA

0312 833 23 99